

*Głosimy Wcielone
Słowo*

Adwent
i Narodzenie Pańskie

CZŁOWIEK

Wydawca: Archidiecezja Poznańska
Redakcja: ks. Krystian Sammler
Ilustracja: Stanisław Barbacki
ISBN: 978-83-65406-04-0

WPROWADZENIE

Główne idee Archidiecezjalnego programu duszpasterskiego na rok 2016/2017

Idźcie i głosście

Program duszpasterski jest odpowiedzią na dzieło zbawcze Kościoła, którego celem jest głoszenie słowa Bożego, sprawowanie sakramentów oraz takie prowadzenie duszpasterstwa na wszystkich szczeblach, aby doprowadzić jak najwięcej osób do zjednoczenia z Jezusem Chrystusem. Jest sprawą oczywistą, że działalność duszpasterska w diecezji i parafii musi odpowiadać na sytuacje, w jakich przychodzi nam posługiwać, aby dobrze przygotowane planowanie duszpasterskie, docierało do wszystkich, także do tych, którzy z różnych powodów stają z dala od Kościoła.

Pomocą w rozeznawaniu sytuacji, w których się znajdujemy, mogą posłużyć między innymi badania przeprowadzone przez CBOS w 2015 roku. Według nich 68 % ankietowanych zaliczyło siebie do osób, które kierują się w życiu wskazaniem św. Jana Pawła II, aż 95 % badanych uważa papieża Polaka za ważny dla siebie autorytet moralny. Ciekawe wydają cię także badania, dotyczące stanu wiary Polaków. Wiare w Boga i brak wątpliwości, co do Jego istnienia, deklaruje 56 % ankietowanych mężczyzn i kobiet, 36 % wskazuje, że po śmierci istnieje niebo, piekło i czyściec. Jednak aż 18 % uważa, że śmierć kończy wszystko. Ze stwierdzeniem, że to, czym jest dobro i zło, powinno być przede wszystkim, wewnętrzną sprawą każdego człowieka, zgadza się 57 % respondentów. Aż 80 % badanych uważa, że Kościół katolicki powinien pozwolić na przystępowanie do Komunii osobom, które rozwiodły się i zawarły kolejny związek. Za dopuszczeniem przez Kościół antykoncepcji opowiada się 72 % badanych. Badania CBOS pokazują także, że 71 % badanych odpowiada, iż zdarza się im robić zakupy w supermarkecie w niedzielę, a 64 % deklaruje, że zdarza im się jeść w piątek mięso.

Nie możemy też obojętnie przejść wobec dyskusji, dotyczącej ochrony życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci. Wydarzenia

w naszej ojczyźnie pokazują, że i w tej ważnej materii wierni są podzieleni. Wielu, nazywających siebie praktykującymi katolikami popiera tzw. Kompromis aborcyjny, niektórzy oczekują także dalszej liberalizacji prawa w tym względzie.

Warto także przypomnieć badania CBOS, które zostały przeprowadzone w październiku 2014 roku, a które to w bezpośredni sposób, dotyczą zaangażowania w życie i myślenia świeckich o parafii. Związanych ze swoją parafią czuje się 66 % ankietowanych, 33 % odpowiada na pytanie negatywnie, natomiast 1 % nie ma zdania na ten temat. Niestety już 81 % badanych odpowiada, że nie ma wpływu na sprawy parafii, do której przynależy. Po zadaniu dodatkowego pytania tej samej grupie, która deklaruje, że nie ma wpływu na życie parafii już tylko 14 % z nich odpowiada, że taki wpływ, chciałoby mieć. Zatem 82 % deklaruje, że mimo wszystko wpływu mieć nie chce, a 3 % nie ma zdania na ten temat.

Wybrane i przedstawione powyżej wyniki badań pokazują, że planowanie duszpasterstwa zwyczajnego i nadzwyczajnego nie może pominąć sytuacji, w jakiej znajduje się człowiek, z którym przychodzi nam pracować oraz człowiek, którego trzeba nam na nowo szukać i zapraszać do podjęcia drogi wiary. Próba oceny socjologicznej wyników badań jest na pewno złożona. Laicyzujące się społeczeństwo, kontestowane przez młodzież dogmatów wiary i autorytetów, ideologiczna walka z instytucją małżeństwa i rodziny, promowanie nowych ideologii, takich jak gender oraz ogólny kryzys komunikacji, i dojrzałości sprawiają, że sytuacja rysuje się tak a nie inaczej. Zagubiony w życiu człowiek, często nie odnajduje pomocy w podejmowanych przez nas działaniach. Bardzo często jest to pokłosie nieadekwatnych metod głoszenia Dobrej Nowiny.

Duszpasterstwo musi wyjść naprzeciw tym problemom i zaproponować konkretne działania, które pomogą wspierać człowieka w rozwoju wiary, podejmowaniu odpowiedzialnych decyzji, kształtowaniu sumienia oraz powrotu do Boga. Nie wolno nam rozkładać rąk. Nieustanne otwieranie kapłańskich serc na światło Ducha Świętego, miłość pasterska, zaangażowanie, bycie dla wspólnoty, formacja permanentna oraz zapal ewangelizacyjny będzie na pewno przekładał się na pozytyw-

ne działania w naszej Archidiecezji i w poszczególnych parafiach.

Program duszpasterski na rok 2016/2017 zawiera szereg ogólnych i szczegółowych podpowiedzi, których wykorzystanie będzie pomocą w podjęciu gorliwej pracy duszpasterskiej. Warto, aby na bazie Programu Ogólnopolskiego oraz Archidiecezjalnego Programu Duszpasterskiego, powstał w każdej parafii, Parafialny Program Duszpasterski. Dobre planowanie duszpasterskie musi rozpocząć się od wyznaczenia celów oraz szczegółowego poznania środowiska, w którym program ma zaistnieć. Nikt nie zna swojej parafii, tak jak proboszcz, który we współpracy z duszpasterzami, Parafialną Radą Duszpasterską oraz wspólnotami działającymi na terenie parafii, powinien planować działania duszpasterskie, dostosowując je do rzeczywistości.

ZAŁOŻENIA

1. Program jest czwartym, ostatnim rokiem realizacji cyklu: *Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa*. Potrzebna jest kontynuacja działań z lat poprzednich, czyli dalszego przeprowadzania rekolekcji kerygmatycznych w parafiach, biblijnego ożywiania duszpasterstwa oraz prowadzenia rozszerzonej i pogłębionej katechezy dorosłych przed chrztem dziecka, dążenia do dojrzałości we wierze przez nawrócenie w wymiarze osobistym i społecznym oraz życie w radości, i nadziei. Dalej należy odkrywać duchowość chrzcielną i żyć nią w codzienności. Myśląc o misji apostołskiej, mającej swoje zakorzenienie w chrzcie św. musimy pamiętać o umocnieniu Duchem Świętym w sakramencie bierzmowania.
2. Celem podstawowym programu jest podjęcie działań, zmierzających do ukształtowania w wiernych duchowości chrzcielnej, która winna w nas dojrzewać i rozwijać się na drodze dorosłego życia, po przyjęciu chrztu, a szczególnie po bierzmowaniu. Owocem życia łaską chrztu jest gotowość dzielenia się doświadczeniem wiary, dlatego hasło: *Idźcie i głoscie*. Nie możemy ograniczać się do głoszenia słowem, gdyż muszą iść za tym uczynki miłosierdzia.

3. Ostatni etap Programu duszpasterskiego będziemy przeżywać, podejmując z nową gorliwością duszpasterską troskę o małżeństwa i rodziny – w myśl zaleceń adhortacji apostolskiej *Amoris laetitia* – oraz pod szczególnym patronatem Matki Bożej Fatimskiej, w związku z 100. rocznicą objawień. Odczytujemy ten znak, jako wezwanie, by głosić w naszej Ojczyźnie, w naszych diecezjach i parafiach przesłanie Fatimy. Wyzwaniem staje się dla nas także Rok Świętego Brata Alberta, ogłoszony przez Konferencję Episkopatu Polski, w związku z 100. Rocznicą jego śmierci. Św. Brat Albert pozostawił nam przykład głoszenia Dobrej Nowiny przez czyn miłosierdzia wobec najbardziej odrzuconych.
4. Po świętowaniu w Polsce Światowych Dni Młodzieży, trzeba dalej rozbudzać w młodych, pragnienie budowania życia na Chrystusie i gotowość do zaangażowania się w apostołstwo, w miejscach ich nauki, pracy i wypoczynku.

PRIORYTETY

1. Realizacja misji prorockiej
2. Realizacja misji kapłańskiej
3. Realizacja misji królewskiej.

REALIZACJA

A. Realizacja misji prorockiej

1. Misja „ad intra” – czynienie wspólnot misyjnymi wewnątrz Kościoła
2. Misja „ad extra” – czynienie wspólnot misyjnymi na zewnątrz Kościoła
3. Głoszenie Dobrej Nowiny w rodzinie, parafii, szkole na uczelniach, w ruchach i stowarzyszeniach oraz na „współczesnych areopagach” (Jan Paweł II): w mediach i przestrzeni publicznej.

B. Realizacja misji kapłańskiej

1. Budzenie świadomości wśród ochrzczonych bycia Ludem kapłańskim
2. Formacja ku realizacji w życiu misji kapłańskiej
3. Zaangażowanie ochrzczonych w liturgię.

C. Realizacja misji królewskiej

1. Formacja podkreślająca równość w godności i działaniu (LG 32) wszystkich ochrzczonych
2. Wspólne działania według otrzymanych powołań, darów i charyzmatów
3. Podjęcie czynów miłosierdzia.

HASŁA NA OKRESY LITURGICZNE 2016/2017

CZŁOWIEK – Adwent i Narodzenia Pańskie
– *Głosimy Wcielone Słowo*

WSPÓLNOTA – Wielki Post
– *Głosimy Chrystusa Ukrzyżowanego*

WIARA – Okres Paschalny
– *Głosimy Chrystusa Zmartwychwstałego*

KULTURA – Okres zwykły
– *Głosimy Chrystusa żyjącego w Kościele i świecie*

Okres Adwentu i Narodzenia Pańskiego

Ostatni rok realizacji czteroletniego programu duszpasterskiego, przeżywać będziemy pod hasłem: **Idźcie i głoscie**. Wezwanie to – po ukończeniu świętowania 1050. rocznicy Chrztu Polski – uświadamia nam, konsekwencje przyjętego chrztu i bierzmowania. Przed laty, po Światowych Dniach Młodzieży, obchodzonych w Częstochowie, Jan Paweł II napisał do młodych: „Słowa »Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię« (Mk 16, 15), wypowiedziane do apostołów, Kościół kieruje do każdego ochrzczonego. Ten sam Duch, który uczynił nas dziećmi Bożymi, pobudza nas do ewangelizacji. W chrześcijańskim powołaniu mieści się bowiem również misja”. I kontynuował dalej: „Kościół z natury jest *wspólnotą misyjną* (...). Wskutek tego również powołanie chrześcijańskie jest ukierunkowane na apostoła, na ewangelizację, na misję. Chrystus wzywa każdego ochrzczonego, aby stał się Jego apostołem we własnym środowisku i w świecie: »Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam« (J 20, 21). Chrystus, za pośrednictwem swego Kościoła, powierza wam niezwykle ważną misję, przekazania innym daru zbawienia i zaprasza was do włączenia się w budowanie Jego królestwa”. Podkreślał również, że „Głosić Chrystusa, oznacza przede wszystkim dawać o Nim świadectwo we własnym życiu. Chodzi tu o najprostszą – a zarazem najbardziej skuteczną – formę ewangelizacji, jaką macie do dyspozycji. Polega ona na ukazywaniu obecności Chrystusa we własnym życiu, w pełnieniu codziennych obowiązków i w podejmowaniu konkretnych decyzji w zgodzie z ewangelią. Dzisiaj świat potrzebuje przede wszystkim wiarogodnych świadków” (*Orędzie na VII ŚDM 1992 r.*).

W Okresie Adwentu i Narodzenia Pańskiego, pragniemy przede wszystkim uświadomić sobie, że **Głosimy Wcielone Słowo**. Sobór Watykański II stwierdza, że „Spodobało się Bogu w swej dobroci i mądrości objawić siebie samego, i ujawnić nam tajemnicę woli swojej (por. Ef 1,9), dzięki której przez Chrystusa, Słowo Wcielone, ludzie mają dostęp do Ojca w Duchu Świętym, i stają się uczestnikami boskiej natury (por. Ef 2,18, 2 P 1,4). Przez to zatem objawienie, Bóg niewidzialny (por. Kol 1,15, 1 Tm 1,17) w nadmiarze swej miłości, zwraca się do ludzi jak do przyjaciół (por. Wj 33,11, J 15,14–15) i obcuje z nimi (por. Bar 3,38),

aby ich zaprosić do wspólnoty z sobą, i przyjąć ich do niej. (...) Jezus Chrystus więc, Słowo Wcielone, »człowiek do ludzi « posłany, »głosi słowa Boże« (por. J 3,34) i dopełnia dzieła zbawienia, które Ojciec powierzył Mu do wykonania (por. J 5,36, 17,4). Dlatego Ten, którego gdy ktoś widzi, widzi też i Ojca (por. J 14,9), przez całą swoją obecność i okazanie się przez słowa, i czyny, przez znaki i cuda, zwłaszcza zaś przez śmierć swoją, i pełne chwały zmartwychwstanie, a wreszcie przez zesłanie Ducha prawdy, objawienie doprowadził do końca, i do doskonałości oraz świadectwem bożym potwierdza, że Bóg jest z nami, by nas z mroków grzechu i śmierci wybawić, i wskrziesić do życia wiecznego” (KO 2; 4).

Tę prawdę św. Jan Paweł II w swej pierwszej encyklice *Redemptorhominis*, przybliżył w następujących słowach: „Jesteśmy więc poniekąd w okresie nowego Adwentu, w okresie oczekiwania. »Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna« (Hbr 1,1n.), przez Syna-Słowo, który stał się człowiekiem i narodził się z Dziewicy. W tym zbawczym wydarzeniu dzieje człowieka w Bożym planie miłości, osiągnęły swój zenit. Bóg wszedł w te dzieje, stał się – jako człowiek – ich podmiotem, jednym z miliardów, a równocześnie Jedynym! Ukształtował przez swe Wcielenie ten wymiar ludzkiego bytowania, jaki zamierzył nadać człowiekowi od początku” (RH 1).

Z kolei Papież Franciszek, w encyklice *Lumen fidei*, próbuje zwrócić uwagę na konsekwencje przyjęcia przez człowieka Słowa Wcielonego – „Uznajemy w wierze, która jest darem Boga, cnotą nadprzyrodzoną przez Niego zesłaną, że została nam ofiarowana wielka Miłość, że zostało do nas skierowane dobre Słowo i że kiedy przyjmujemy to Słowo, którym jest *Jezus Chrystus*, wcielone Słowo, Duch Święty przemienia nas, oświeca drogę przyszłości, i sprawia, że rosną w nas skrzydła nadziei, byśmy przemierzali tę drogę z radością. Wiara, nadzieja i miłość w godnym podziw połączeniu, kierują życie chrześcijańskie do pełnej komunii z Bogiem” (LF 7).

Adwent jest czasem, który przypomina nam, że Bóg „Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale

miął życie wieczne (J 3,16). Jezus przyszedł i nieustannie przychodzi, aby pozostawać we wspólnocie z człowiekiem. Bóg w Synu swoim stał się jednym z nas. Przyjmując ludzką naturę, przyjął też człowieczy los i ukazał tym samym zupełnie inny wymiar ludzkiego życia, dał możliwość uczestnictwa w darze nowego życia. Dlatego ten okres ma być czasem pełnego tęsknoty i miłości oczekiwania na spotkanie z Miłością wcieloną, która wkracza w ludzkie życie. W tej perspektywie Adwent „jest zachętą do autentycznego i nowego nawrócenia się do Pana, jedynego Zbawiciela świata. W tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania Bóg objawił w pełni miłość, która zbawia, i wzywa ludzi do przemiany życia przez odpuszczenie grzechów (por. Dz 5, 31). (...). Dzięki wierze to nowe życie kształtuje całą ludzką egzystencję, opierając się na radykalnej nowości zmartwychwstania. W takiej mierze, w jakiej człowiek dobrowolnie okazuje gotowość, jego myśli, uczucia, mentalność i zachowania powoli są oczyszczane i przekształcane, w procesie, który w tym życiu nigdy w pełni się nie kończy. »Wiara, która działa przez miłość« (Ga 5, 6) staje się nowym kryterium myślenia i działania, które przemienia całe życie człowieka” (*Portafidei* 6).

W liturgicznej myśli Adwentu mamy do czynienia z podwójnym znaczeniem tego okresu, które można dostrzec w dwóch jego etapach. Pierwszy – od 1. Niedzieli do 16 grudnia – skłania do spojrzenia w przyszłość, kiedy Syn Boży, uwielbiony, przyjdzie w chwale. Drugi natomiast – od 17 do 24 grudnia – to czas bezpośredniego przygotowania na uobecnienie minionego wydarzenia w uroczystości Narodzenia Pańskiego. Prowadzi ono bowiem – poprzez nawrócenie – do odrodzenia w sobie życia dzieci Bożych, obdarowanych wspólnotą z Chrystusem. W ten czas oczekiwania, wpisuje się także oczekiwanie na dar Miłości. Jezus – Wcielona Miłość Boga dopełni nasze życie w paruzji. W napięciu bowiem pomiędzy historycznym adwentem Zbawiciela a Jego adwentem eschatologicznym, aktualizuje się wspólnota spotkania człowieka z Chrystusem, zwłaszcza w Słowie Bożym i znakach sakramentalnych, szczególnie w Eucharystii.

Czas Narodzenia Pańskiego z kolei, kieruje nasze myśli ku prawdzie, że Jezus – *Słowo, które ciałem się stało* – jest ucieleśnieniem miłości Boga, który pierwszy nas umiłował (por. 1J 4,9), że „ta miłość Boga

objawiła się pośród nas, stała się widzialna, ponieważ On »zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu« (1J 4,9). Bóg stał się widzialny: w Jezusie możemy oglądać Ojca (por. J 14, 9)” [DC 17]. On pozwala nam w Tym, którego narodziny wspominamy, „zobaczyć i odczuć Jego miłość i z tego »pierwszeństwa« miłowania ze strony Boga może, jako odpowiedź, narodzić się miłość również w nas” (DC 17).

Okres ten wspomina nie tylko o historycznym przyjściu Zbawiciela, ale jest przede wszystkim uobecnieniem tajemnicy Objawienia Miłości, którą stopniowo przybliżają nam trzy następujące po sobie święta: Narodzenie Pańskie, Objawienie Pańskie oraz Niedziela Chrztu Pańskiego. Każde z nich wskazuje na kolejny, coraz szerszy krąg osób, doświadczających Objawienia.

Liturgia Narodzenia Pańskiego – poprzez słowo czytań dni powszednich – ukazuje wspomniane poszerzanie kręgów, objawiania się komunii Miłości wcielonej z człowiekiem, począwszy od wydarzeń z lat dziecięcych Chrystusa, Jego związku z rodziną nazaretańską, a skończywszy na wydarzeniach, przez które Jezus objawia swoją mesjańską godność i posłannictwo miłości.

Podobnie jak w Adwencie, tak i w okresie Narodzenia Pańskiego cały czas widzimy Najświętszą Maryję Pannę, która prowadzi na spotkanie z Jezusem. Także liturgia pozostałych dni nieustannie do Niej nawiązuje.

Archidiecezjalny program duszpasterski

ROK A

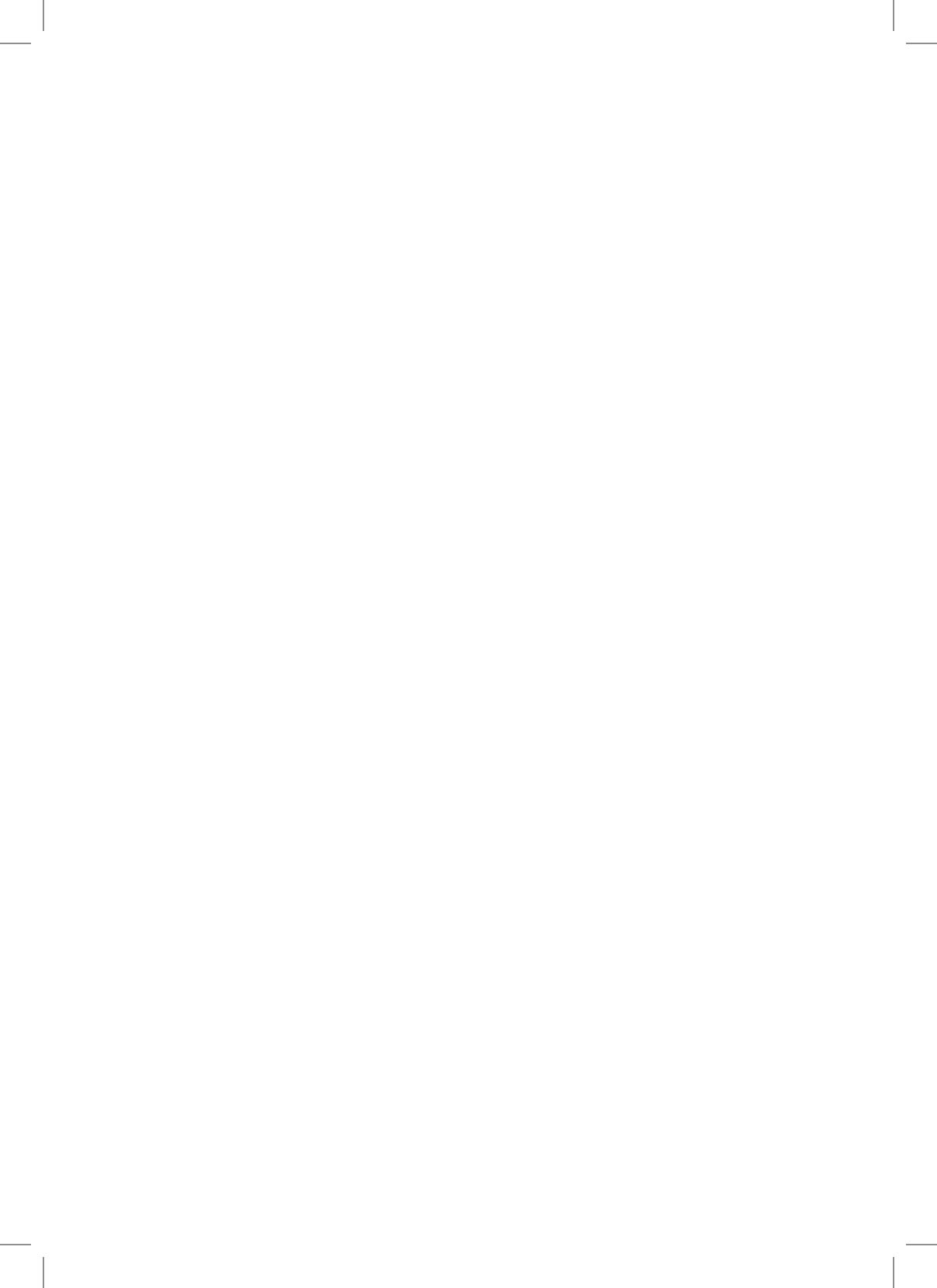
CZŁOWIEK

Adwent i Narodzenie Pańskie

Głosimy Wcielone Słowo

Propozycje szczegółowe

Poznań 2016/2017

MARTYRIA

Droga pogłębiania duchowości chrzcielnej

W 2013 roku Kościół w Polsce, rozpoczął realizację Programu duszpasterskiego, którego mottem stały się słowa „Przez Chrystusa z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa”. Wkraczamy w ostatni, czwarty rok Programu, który zamyka pastoralne rozważania nad tajemnicą i rolą sakramentu chrztu świętego, jednocześnie nawiązując do całości rozważań nad ukształtowaniem w wiernych duchowości chrzcielnej, która odpowiednio pielęgnowana, powinna nieustannie się rozwijać i wydawać owoce świadectwa, i apostołskiego zaangażowania w życiu wierzących.

Duchowość chrześcijańska jest duchowością chrzcielną z samej swej istoty. Pogłębiania świadomość chrztu świętego, powinna otwierać człowieka na Boga, bliźnich i siebie samego w taki sposób, aby ochrzczony zapragnął własnej świętości oraz poprzez dawanie świadectwa wiary, zachęcał i przekonywał braci i siostry, że warto podjąć trud pracowania na życie wieczne, które jest darem Miłosiernego Boga.

Rok dzielenia się wiarą

Po roku świętowania 1050. rocznicy chrztu Polski, wchodzimy w czas zwrócenia uwagi, na świadectwo wiary oraz odwagę podjęcia konkretnego apostołstwa we wspólnocie Kościoła, aby nie bać się podjęcia zadań, wynikających z przyjęcia sakramentu chrztu. W adhortacji apostołskiej *Evangelii gaudium*, czytamy słowa papieża Franciszka: „Dobro zmierza zawsze do dzielenia się. Każde autentyczne doświadczenie prawdy i piękna, szuka swej ekspansji, a każda osoba, przeżywająca głębokie wyzwolenie, zyskuje większą wrażliwość wobec potrzeb innych ludzi. Dzielenie się dobrem sprawia, że ono się umacnia i rozwija. Dlatego, jeśli ktoś pragnie żyć z godnością oraz w całej pełni, nie ma innej drogi, jak uznanie drugiego człowieka i szukanie jego dobra. Nie powinny więc nas dziwić niektóre wypowiedzi św. Pawła: «miłość Chrystusa przynagła nas» (2 Kor 5, 14); «Biada mi [...], gdybym nie głosił Ewangelii!» (1 Kor 9, 16)” (EG 9).

Pan Jezus zaprasza każdego wierzącego, który przez sakrament chrztu świętego, tworzy Kościół do odważnego niesienia Dobrej Nowiny drugiemu człowiekowi. W czasie Adwentu i w okresie Narodzenia Pańskiego, uświadamiamy sobie, że Jezus jest Wcielonym Słowem, posłanym dla zrealizowania Bożego planu Zbawienia rodzaju ludzkiego. Nowy rok duszpasterski, mamy rozpocząć, właśnie od uświadomienia sobie raz jeszcze, tej wielkiej prawdy naszej wiary. Wszystko po to, aby odważnie nieść Jezusa i Jego słowo wszędzie tam, gdzie pojawia się potrzeba ewangelizowania.

Rekolekcje ewangelizacyjne w parafiach

W minionych latach na terenie Archidiecezji Poznańskiej, w wielu parafiach odbyły się rekolekcje ewangelizacyjne, które w centrum stawiają głoszenie kerygmatu. Jesteśmy przekonani, że kontynuowanie ich prowadzenia, będzie doskonałą okazją do pogłębiania duchowości chrzcielnej oraz budzenia w wiernych, chęci dzielenia się wiarą i włączenia w dzieło ewangelizacji. Parafie, które chciałyby przeprowadzić rekolekcje ewangelizacyjne, prosimy zgłaszać do ks. Krystiana Sammlera (Wydział Duszpasterski Kurii Metropolitalnej; e-mail: duszpaster-ski@archpoznan.pl lub sammler.krystian@wp.pl). Organizując rekolekcje kerygmatyczne, pamiętajmy o dobrym poinformowaniu o nich parafian, ale także tych którzy są na „peryferiach” życia parafialnego. Plakaty, ulotki, indywidualne zaproszenia, wychodzenie na ulice parafii, to tylko niektóre podpowiedzi, z których warto skorzystać. Po przeprowadzonych rekolekcjach warto pomyśleć o stworzeniu, tzw. wspólnot wzrostu, które gromadziłyby osoby chętne do pracy nad sobą i dla dobra wspólnoty w ciągu całego roku.

Dzieło Biblijne Archidiecezji Poznańskiej

Zachęcamy duszpasterzy do propagowania inicjatyw i programu formacyjnego Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II w Archidiecezji Poznańskiej pośród wiernych, pragnących pogłębiać swoją wiarę oraz wiedzę biblijną. Będzie to dobra okazja, aby ożywiać duszpasterstwo biblijne we wspólnotach parafialnych. Do każdej parafii dotarł informator Dzieła Biblijnego. Wszystkie informacje odnajdziemy także na stronie internetowej www.poznan.biblista.pl.

Roczna Szkoła Animatora Młodzieży 2016/2017

Szkoła Nowej Ewangelizacji św. Barnaby, rozpoczyna prowadzenie Rocznej Szkoły Animatora Młodzieży. Jej celem jest formacja osób świeckich, które mogą wspomagać duszpasterzy w pracy z młodzieżą w parafii. Zajęcia poprowadzą doświadczeni duszpasterze. Spotkania w ramach Szkoły odbywać się będą w budynku Gimnazjum św. Stanisława Kostki w Poznaniu przy ul. Głogowskiej 92 (II soboty miesiąca, początek w grudniu 2016). Zachęcamy, aby kapłani zachęcili do wzięcia udziału w kursie osoby, które ukończyły 17 rok życia i pragną zaangażować się w życie parafii. Jest to dobra okazja do tego, aby kontynuować z młodymi inicjatywy podejmowane w ramach przygotowania do ŚDM w Krakowie. Koszt uczestnictwa: 260 złotych. Zapisy i informacje: Andrzej Stepka (e-mail: andrzej.stepka@wp.pl) oraz ks. Marcin Stanisławski (500-136-138, e-mail: stanislawski.marcin@gmail.com).

Szkoła Formacji Duchowej

W wielu parafiach wierni spotykają się, aby rozważać słowo Boże w ramach, tzw. Spotkań kręgu biblijnego. Warto zadbać o pogłębienie ich duchowej formacji. Dobrą propozycją duchowego wzrastania jest uczestnictwo w Szkole Formacji Duchowej. Zwłaszcza w roku duszpasterskim, który zwraca naszą uwagę na świadectwo wiary i konkretne apostołstwo, propozycja ta wydaje się ciekawa, i atrakcyjna do zaproponowania. Osoby, które wezmą udział w zajęciach, mogą swoimi dobrymi doświadczeniami, podzielić się w parafii i tym samym ewangelizować swoich bliźnich.

Szkoła Katechistów Archidiecezji Poznańskiej

Działalność Szkoły Katechistów Archidiecezji Poznańskiej, skierowana jest do osób dorosłych, które pragną zaangażować się w życie swojej wspólnoty parafialnej i poprzez głoszenie katechez wspierać swoich duszpasterzy. Katechiści mogą zaangażować się w prowadzenie katechez przed chrztem i tym samym parafia będzie owocnie wprowadzała trzy katechez, przed udzieleniem sakramentu chrztu świętego. Nie rezygnujmy w szukaniu kandydatów oraz zwłaszcza w czasie odwiedzin duszpasterskich, spotykając osoby, które mogłyby podjąć formację w Szkole Katechistów, mówmy o idei i potrzebie zaangażowania w życie

parafii. Kształcenie katechistów świeckich będzie także pomocą w systematycznym katechizowaniu wiernych, którego osoby po ukończeniu szkoły będą mogły się podjąć. Szczegółowe informacje, dotyczące Szkoły Katechistów, znajdziemy na stronie internetowej www.katecheza.pl.

Europejskie Spotkanie Młodych w Rydze

Ryga została wybrana przez wspólnotę braci z Taize, na miejsce tegorocznego Europejskiego Spotkania Młodych. Udział młodych w tym wydarzeniu, może być przedłużeniem radości ŚDM z Krakowa, umocnieniem wspólnoty oraz elementem budującym i umacniającym, parafialne duszpasterstwo młodzieży. Informacje na temat spotkania znajdują się na stronie internetowej Duszpasterstwa Młodzieży Archidiecezji Poznańskiej (www.jordan-poznan.pl).

Odwiedziny kolędowe

Po raz kolejny zachęcamy, aby wizytę kolędową, potraktować jako szansę duszpasterską, która może pozytywnie zaowocować. Modlitwa, rozmowa i serdeczne słowo duszpasterzy, może wielu zagubionych umocnić. Wsłuchanie się w troski i problemy parafian, powinno być okazją do wprowadzania, nowych form duszpasterstwa parafialnego, które będą odpowiedzią na znaki czasu. Pragniemy także i w tym roku zaproponować, aby duszpasterze przekazali wiernym w czasie odwiedzin kolędowych książeczkę, która w swojej treści nawiązuje do hasła Roku Duszpasterskiego „Idźcie i głosście”. Docierajmy z przesłaniem Ewangelii i zachętą do podjęcia apostołstwa, do rodzin naszych parafii. Informacje i zamówienia książeczki kolędowej w Wydziale Duszpasterskim Kurii Metropolitalnej w Poznaniu (ks. Krystian Sammler, 667339159). Nie rezygnujmy z dobrego przygotowania odwiedzin duszpasterskich. Bardzo wielu ludzi, których w tym czasie odwiedzamy, znajduje się na „peryferiach” życia religijnego. Odpowiedzmy pozytywnie na zaproszenie papieża Franciszka, aby właśnie do nich docierać i mówić o Bogu, który nieustannie kocha i czeka.

Kolędnicy misyjni

Proponujemy, aby nadal pielęgnować zapał misyjny, pośród najmłodszych parafian a przez ich zaangażowanie docierać do dorosłych. Akcja kolędników misyjnych, którzy pod opieką dorosłych, udają się do

rodzin w parafiach, z życzeniami świątecznymi i kwestują na rzecz misji, wpisała się w działalność duszpasterską niektórych parafii. Zachęcamy, aby podjąć ten trud formacji najmłodszych wszędzie tam, gdzie jeszcze kolędnicy misyjni nie zaistnieli. Misyjny Dzień Dziecka, który kończy czas kolędowania misyjnego, odbędzie się dnia 14 stycznia 2017 roku o godzinie 10:00 w Śremie przy parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zapraszamy i zachęcamy do wzięcia udziału, w tym integrującym dzieci misyjnym spotkaniu. Wszystkie informacje na temat kolędników misyjnych i innych misyjnych dzieł w Archidiecezji, uzyskamy u Sióstr Klawerianek, w czasie ich dyżuru w Kurii Metropolitalnej, w środy w godzinach od 9:00 do 14:00 lub w Archidiecezjalnym Sekretariacie Misyjnym, który znajduje się przy ul. Dmowskiego 130 w Poznaniu, tel. 61 869-95-38, e-mail: misje.poznan@op.pl, www.sekretariatmisyjny.pl. Archidiecezja Poznańska przygotowała własny zeszyt formacyjny, poświęcony Kolędnikom Misyjnym. Trafił on do wszystkich parafii. Znajdziemy w nim proponowane dzieciom konkursy związane z misjami. Ksiądz Arcybiskup zachęca, aby w to dzieło włączyły się także siostry zakonne.

Orszak Trzech Króli

Bardzo cieszy fakt, że już nie tylko w Poznaniu, ale również w wielu mniejszych miastach i miejscowościach Archidiecezji, organizowane są orszaki Trzech Króli.

Ich nadrzędną misją jest pielęgnowanie, promowanie i szerzenie wartości prorodzinnych, i wspólnotowych w kontekście Świąt Bożego Narodzenia. Wydaje się, że w dzisiejszym świecie, który coraz mocniej odrzuca wartość i świętość rodziny, życia i wspólnoty, warto podjąć trud integrowania wspólnoty parafialnej wokół tej właśnie inicjatywy. Wszelkie potrzebne informacje odnajdziemy na stronie internetowej www.orszak.org. Pomoc uzyskamy także w kawiarni „Cafe Misja” w Poznaniu.

Dzień Życia Konsekrowanego

Modlitwa w intencji osób życia konsekrowanego, a przez to także prośba o nowe powołania do służby Panu Bogu i Kościołowi, we wspólnotach zakonnych jest obowiązkiem wspólnoty wierzących. Warto, aby

dzień ten nabrał szczególnego charakteru, zwłaszcza w tych parafiach, na terenie których posługują kapłani, siostry i bracia zakonni. Zatrószmy się o dobrze przygotowaną liturgię Mszy Świętej dziękczynnej, na którą zaprosimy do wspólnego dziękczynienia parafian.

Spotkania opłatkowe

Święta Bożego Narodzenia pozwalają na budowanie szczególnej wspólnoty pomiędzy grupami duszpasterskimi, działającymi w parafii. Nie rezygnujmy z ich organizowania. Postawmy akcent na wspólne wyznawanie wiary i pielęgnowanie pięknej polskiej tradycji. Zwróćmy uwagę, aby spotkania opłatkowe organizować w okresie Bożego Narodzenia, nie zaś już w Adwencie. Zaangażujmy zespół muzyczny, chór parafialny, Radę Duszpasterską i parafialny zespół Caritas.

LITURGIA

Dzień Pański

Program Duszpasterski zwraca naszą uwagę na niedzielę, która wyznacza centrum życia chrześcijańskiego. Dzień Pański jest doskonałą okazją do głoszenia Wcielonego Słowa, poprzez staranne przygotowanie niedzielnej i świątecznej Eucharystii. Zwracajmy uwagę na przygotowanie dobrej oprawy liturgicznej. Zadbajmy o przygotowanie komentarzy, modlitwy powszechnej, procesji z darami oraz odpowiednich pieśni. Zainteresujmy wiernych Społecznym Ruchem Świątowania Niedzieli (www.swietowanieniedzieli.pl).

Sakrament chrztu

Zaproponujmy rodzicom, przynoszącym dziecko do sakramentu chrztu świętego, trzy katechezy przed uroczystością chrzcielną. Budzenie świadomości religijnej oraz pogłębianie wiary i zachęcanie do życia zgodnego z Dekalogiem jest zadaniem wspólnoty Kościoła. Zatrószmy się o dobre przygotowanie liturgii sakramentu chrztu świętego. Archidiecezja Poznańska przygotowała materiały formacyjne, które możemy wykorzystać w czasie katechez przed chrztem. Możemy je nabyć w Wydawnictwie św. Wojciecha.

Msze roratnie

Tradycją czasu adwentu jest Msza Święta roratnia (także sprawowana rano). Gromadzi ona dzieci, młodzież i znaczną grupę dorosłych. Pomyślmy o dobrym przygotowaniu tego czasu w parafii. Zachęcajmy dorosłych do podejmowania posług liturgicznych. W roratach z udziałem dzieci, dostosowujemy przekaz homilii, do ich możliwości poznawczych. Jeśli istnieje taka możliwość, proponujemy dorosłym inną godzinę rorat.

Wydawnictwo św. Wojciecha przygotowało pomoce duszpasterskie na Eucharystie roratnie dla dzieci, które wpisują się w hasło roku duszpasterskiego „Idźcie i gościć”. Warto z nich skorzystać. Zamówienia możemy składać u przedstawiciela handlowego, który dostarcza do parafii „Przewodnik Katolicki”.

Procesja światła

8 grudnia w Poznaniu, przejdzie procesja światła, z kościoła pw. św. Małgorzaty na Śródce, do figury Niepokalanej na Ostrowie Tumskim. Proponujemy, aby podobne wydarzenia miały miejsce w parafiach Archidiecezji. Zaprośmy do współpracy członków wspólnot Żywego Różańca. Połączmy się we wspólnej modlitwie różańcowej. Oddajmy pod opiekę Matki Najświętszej rodziny naszych parafii oraz prośmy Gwiazdę Nowej Ewangelizacji o wstawiennictwo przed Bogiem, w intencji ożywienia ducha apostołstwa w naszych wspólnotach parafialnych.

Wspomnienie Świętych Młodzianków

W dniu wspomnienia Świętych Młodzianków, podejmujemy dziękczynienie za dzieło Duchowej Adopcji. Archidiecezjalne dziękczynienie odbędzie się w kościele parafialnym pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Floriana w Poznaniu o godzinie 18:00. Zachęcamy, aby włączyć się w dziękczynienie także we wspólnotach parafialnych. Zaprośmy na Mszę Świętą tych wszystkich, którzy podjęli dzieło Duchowej Adopcji. Módlmy się wraz z nimi.

W przepowiadaniu akcentujemy świętość życia, od poczęcia do naturalnej śmierci oraz zachęcamy innych, do włączenia się w tę ważną inicjatywę obrońców życia ludzkiego.

Niedziela Świętej Rodziny

Trzeba nadal kontynuować promowanie świętości rodziny i małżeństwa. Piękną okazją do wsparcia rodzin jest właśnie niedziela Świętej Rodziny. Zaprośmy w tym dniu rodziny naszej parafii na wspólne dziękczynienie. Warto pomyśleć o specjalnie przygotowanej modlitwie powszechnej, uroczystym błogosławieństwie, kończącym Eucharystię (nałożenie rąk) oraz o zachęceniu do wspólnego świętowania w domach. Możemy także zorganizować spotkanie dla dzieci przy żłóbku, aby całymi rodzinami śpiewać kolędy i cieszyć się Bożym Narodzeniem. Niedziela Świętej Rodziny może być dobrą okazją do propagowania prenumeraty, wydawanego w Poznaniu „Głosu dla życia” i innych książek o tej tematyce.

Objawienie Pańskie

Dzieło misyjne realizowane przez Kościół domaga się wsparcia. Postarajmy się, aby w dniu Objawienia Pańskiego w sposób szczególny, modlić się o ożywienie ducha misyjnego. Jeśli w parafii nie działa grupa lub koło misyjne, spróbujemy powołać je do życia, aby dać możliwość zaangażowania wiernym w dzieło misyjne Kościoła. Zachęcajmy wiernych, do oznaczenia drzwi swoich mieszkań i domów symbolami C+M+B 2017. Zwracajmy uwagę, że jest to forma publicznego wyznania wiary i świadectwa dawanego innym. Przy współpracy z grupami młodzieżowymi i innymi działającymi w parafii, zorganizujemy akcję rozprowadzania kadzidła, i kredy, aby pielęgnować ten piękny polski zwyczaj.

Chrzest Pański

Rok duszpasterski zachęca do pogłębiania duchowości chrzcielnej. Wzorem lat ubiegłych, odnowmy wraz z wiernymi przyrzeczenia chrzcielne (aspersja, indywidualne podejście do chrzcielnicy po Eucharystii). Zadbajmy o przyozdobienie chrzcielnicy, w przepowiadaniu słowa Bożego, akcentujmy obmycie z grzechu pierwородnego, dziecięstwo Boże, włączenie w Kościół oraz potrzebę apostalatu.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

Podział wyznawców Jezusa jest wielką raną zadaną Panu Bogu. Każdego roku, w połowie stycznia, przeżywamy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Przez pocztę diekańską, dotrą do każdej parafii pomoce duszpasterskie, które pozwolą na dobre przygotowanie tego czasu w parafialnych wspólnotach. Skorzystajmy z nich, aby budować świadomość potrzeby modlitwy o jedność pośród wierzących. Zapraszamy także wiernych, zwłaszcza w Poznaniu, do wzięcia udziału w centralnych wydarzeniach, jakie zostaną zaproponowane w Archidiecezji Poznańskiej.

KONTYNUACJA PROPOZYCJI Z LAT UBIEGŁYCH

Wieniec adwentowy

Zachęcajmy wiernych, aby w domach rodzinnych, nie zabrakło tej formy kalendarza liturgicznego. Dobre wprowadzenie pastoralne w

zasadność wieńca adwentowego, w domach może być dobrą okazją do odnowy wspólnej modlitwy całej rodziny.

Świeca Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom

Od wielu lat Caritas przygotowuje świece, które są wsparciem dla ubogich dzieci. Warto zachęcać wiernych do udziału w akcji. Wielokrotnie szukamy sposobów, które mają pomóc w ożywianiu i propagowaniu wspólnej modlitwy. Zachęcajmy wiernych, aby krótka modlitwa przed posiłkiem, rozpoczęła obrzęd zapalania świecy przy stole, w gronie rodziny i przyjaciół. Niech zapalenie świecy, stanie się wyznaniem wiary w to, że narodził się Zbawiciel, który jest Światłością Świata.

Betlejemskie światło pokoju

Do naszych parafii po raz kolejny zgłoszą się harcerze, którzy przyniosą światło pokoju z Betlejem. Przyjmijmy ich serdecznie i tym samym pozwólmy wiernym na zabranie światła do domu. Pomyślmy nad uroczystym wniesieniem światła do świątyni oraz pamiętajmy w tym dniu, w sposób szczególny o modlitwie, w intencji pokoju w Ziemi Świętej i na całym świecie.

Opłatek wigilijny

Warto pomyśleć o podjęciu akcji rozprowadzania opłatków w parafii, w taki sposób, aby zachęcić wiernych do nabywania opłatków poświęconych. Coraz więcej osób nabywa opłatki na stół wigilijny w centrach handlowych. Postarajmy się na zakończenie każdej Mszy Świętej, dokonywać poświęcenia opłatków i zwracajmy uwagę na symbolikę łamania się opłatkiem przy wieczerzy wigilijnej.

Domowa wigilia

Warto zwracać uwagę i zapraszać wiernych do zachowania polskiej tradycji wigilijnej. Zachęcajmy do przygotowania tradycyjnych potraw, sianka, świecy, opłatka. Przypominajmy, że najważniejszym akcentem wigilijnego spotkania jest wspólna modlitwa, odczytanie fragmentu Ewangelii oraz przełamanie się opłatkiem i serdeczne wybaczenie noszonych urazów wobec bliskich.

DIAKONIA

Program „Rodzina Rodzinie”

Akcja polega na tym, że polskie rodziny, wspólnoty czy firmy, wesprą rodziny syryjskie, poszkodowane w następstwie wojny. Konkretna polska rodzina będzie mogła systematycznie pomagać, konkretnej rodzinie z Syrii. Program realizuje Caritas Polska, która zbierać będzie fundusze, we współpracy z Caritas Liban. Na stronie www.rodzinarodzinie.caritas.pl można poznać tych, którzy czekają na pomoc. Dzieci z rodzin, które straciły rodziców. Rodziny bez dachu nad głową, którym wojna zabrała dorobek życia, ludzi poranionych i niepełnosprawnych. Propagujmy to dzieło miłosierdzia w naszych wspólnotach parafialnych (informacje na stronie [www: rodzinarodzinie.caritas.pl](http://www.rodzinarodzinie.caritas.pl)).

Ubodzy

Wiele rodzin nadal pozostaje w trudnej sytuacji. Najbardziej cierpią dzieci i osoby samotne, i chore bardzo często pozostawione samym sobie. Uczyńmy wszystko, aby dotrzeć do tych rodzin i poszczególnych osób z parafii. Zaangażujmy Parafialny Zespół Caritas oraz wolontariuszy. Nie bójmy się otwierać na współpracę z instytucjami samorządowymi, stwórzmy w parafii i wyeksponujmy w widocznym miejscu listę jadłodajni, schronisk i noclegowni. Konkretnym apostołstwem wobec naszych potrzebujących braci i siostr jest wyznanie wiary, że narodził się w naszych sercach i wspólnotach Emanuel, Bóg z nami.

Chorzy

Każdego miesiąca udajemy się z posługą sakramentalną do chorych z terenu naszych parafii. Zanosimy im Ciało Pańskie, spowiadamy i umacniamy sakramentem chorych. Ogłaszamy, zwłaszcza przed Świętami Bożego Narodzenia, że chętnie przyjdziemy do tych, którzy regularnie z tej posługi nie korzystają. Zaprośmy nadzwyczajnych szafarzy Komunii św., aby w Święta i w każdą niedzielę zanosili Eucharystię chorym do ich domów. Propagujmy wśród odwiedzanych czytelnictwo „Listu do chorych” oraz zapraszajmy do modlitwy w intencji Kościoła.

Postarajmy się także, aby przy zaangażowaniu Parafialnego Zespołu Caritas, Parafialnej Rady Duszpasterskiej, młodzieży, ministrantów dotrzeć ze świątecznym podarunkiem do chorych i samotnych parafian.

Dzieci

Największym dramatem współczesnego świata jest cierpienie dzieci. W wielu naszych wspólnotach parafialnych, na stałe przyjęła się akcja przygotowywania świątecznych podarunków dla dzieci, które za pośrednictwem Parafialnego Zespołu Caritas trafiają do potrzebujących. Aby pomoc była konkretna i dotarła na czas, przygotujmy na początku Adwentu kartki, np. w formie serca i zamieścmy na nich imię i wiek dziecka.

Misyjny Dzień Dziecka

Misyjny Dzień Dziecka odbędzie się 14 stycznia 2017 roku o godzinie 10:00 w parafii pw. Najświętszego Serca Jezusa w Śremie. Zaprosimy i zorganizujemy przyjazd dla dzieci, które w parafii podejmowały akcję kolędników misyjnych oraz wszystkich dzieci zainteresowanych tematyką misyjną.

Projekt misyjny: „Gwiazda Betlejemka 2017”

Akademickie Koło Misjologiczne (AKM) po raz kolejny przygotowuje na Uroczystość Objawienia Pańskiego torebki z kadzidłem, węgielkiem i kredą. Tradycyjnie ofiary zebrane z ich sprzedaży zostaną przekazane na Dom Pokoju, sierociniec, który prowadzi w Jerozolimie Siostry Elżbietanki.

Projekt misyjny: „Woreczek ryżu”

Projekt „woreczek ryżu” znany jest w wielu naszych parafiach. Zapowiadamy go już teraz, choć swój finał ma zawsze w Wielkim Poście. Jednak zdajemy sobie sprawę, że akcję należy nagłośnić i dobrze zaplanować w parafii. Projekt ten ma trzy wymiary: postu – w wybranym dniu 100 g ryżu, jeśli zdrowie i inne okoliczności pozwolą, stają się jedynym posiłkiem; jałmużny – pieniądze, które przeznaczam na dzienny posiłek, składam jako ofiarę na misje; modlitwy – wspominam w swojej

modlitwie głodnych i ubogich. Spróbujmy podjąć tę akcję w naszych parafiach, aby propagować misyjną działalność Kościoła. Wszelkie zapytania, dotyczące projektu prosimy kierować do ks. Dawida Stelmacha (e-mail: alumnus@wp.pl).

Dzień Chorych

Kościół przeżywa Światowy Dzień Chorego w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, 11 lutego. Zaplanujmy parafialny dzień chorych. Zaprośmy chorych i starszych parafian wraz z opiekunami na Eucharystię, połączoną z udzieleniem sakramentu chorych oraz na pogodne spotkanie po Mszy Świętej. Uczyńmy wszystko, aby umożliwić zaproszonym dotarcie do świątyni. Ogłośmy wydarzenie z wyprzedzeniem oraz przystosujmy odpowiednio kościół, tak aby nie było problemu z wejściem do niego przez osoby, które mają problemy z poruszaniem się. Pomyślny o drobnym upominku dla zaproszonych parafian.

KONTYNUACJA PROPOZYCJI Z LAT UBIEGŁYCH

Szkolne koła Caritas

W szkołach terenie Archidiecezji Poznańskiej działa 118 kół Caritas. Należy do nich ponad 1750 dzieci i młodzieży. Pomagajmy i wspierajmy katechetów w powoływaniu do życia SKC, które uczą nie tylko wrażliwości na potrzeby bliźnich oraz aktywności w konkretnym działaniu, ale są także dużym wsparciem formacji duchowej.

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom

Propagowanie tego sprawdzonego dzieła pomocy, które każdego roku organizuje Caritas jest okazją do pokazywania, w jaki sposób możemy konkretnie pomagać, zwłaszcza w perspektywie zakończonego Roku Miłosierdzia. Ukazujmy wiernym, że pieniądze zbierane ze sprzedaży świec, przeznaczone są na organizowanie wakacyjnego wypoczynku dla dzieci. Jeśli w parafii nie działa jeszcze Parafialny Zespół Caritas wykorzystajmy rozprowadzanie wigilijnych świec dla jego zapoczątkowania.

Pomoc sąsiedzka

Zwracamy uwagę na piękny polski zwyczaj zapraszania do wieczery wigilijnej naszych samotnych sąsiadów, krewnych i przyjaciół. Akcentujemy, że puste nakrycie nie musi być tylko symbolem, ale wręcz przeciwnie, powinno zachęcać do autentycznej pomocy bliźnim.

Wigilie dla samotnych i bezdomnych

Ważnym akcentem przeżywania Świąt Bożego Narodzenia jest organizowanie spotkań wigilijnych dla osób samotnych i bezdomnych. Bardzo często akcje takie podejmowane są przez władze samorządowe. Chętnie włączajmy się we współorganizowanie takiego dzieła, a jeśli trzeba spróbujmy w ramach parafii przygotować takie spotkanie. Caritas Archidiecezji Poznańskiej, jak każdego roku, zorganizuje spotkanie wigilijne dla samotnych i bezdomnych, 24 grudnia o godzinie 10:30 na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Podsumowanie kolędy

Odwiedziny kolędowe są ważnym wydarzeniem duszpasterskim dla każdej parafii. Dokonajmy ich podsumowania, zwróćmy uwagę na potrzeby wiernych, stan duchowy parafian oraz przyjrzyjmy się uwagom i propozycjom, które wierni przekazali podczas kolędy. Przedyskutujmy te tematy w gronie duszpasterzy oraz z Parafialną Radą Duszpasterską i Parafialnym Zespołem Caritas.